

De wijnoogst

De laatste 2 weken van augustus stonden we met de caravan op het erf van een goede vriendin, die een leuk huisje heeft in de buurt van Toulouse (Frankrijk). Warm en droog met gemiddeld 35 graden, was het daar goed toeven. Tijdens een kort wandelingetje kwam ik langs de kant van de weg een enorme blauwe machine tegen, net op het moment dat er een Frans mannetje uitklauterde.

Op mijn vraag wat dat gevaarte was, vertelde hij heel enthousiast, dat het een druivenpluk machine was en dat hij de volgende ochtend aan de gang zou gaan op de boerderij aan het eind van dit weggetje. Ik zei, dat ik graag even kwam kijken en dat vond hij heel leuk

Dus de volgende dag op pad (met camera) en inderdaad reed hij met dat blauwe gevaarte tussen de druivenstruiken door. Toen hij me zag, nodigde hij me enthousiast uit om een ritje mee te rijden. Dat deed ik graag natuurlijk.

Aan het eind van de rit zei hij dat de bakken vol waren en dat hij even naar de boerderij ging om deze te legen. Daar stond de wijnboer klaar om de druiven te verwerken en tot mijn grote verbazing bleek de wijnboer een Nederlander te zijn: Lucas Schutte . Dat praatte toch een stuk makkelijker.

Maar Lucas had het te druk met het verwerken van de druiven en hij vroeg ons om 's middags terug te komen voor een praatje. Dat lukte natuurlijk, hij liet ons het bedrijf zien: van de machine, die de steeltjes van de druiven af haalt tot de pers, waar het sap uitstroomde. Lucas bleek het bedrijf in 1999 overgenomen te hebben, na een wijnstudie in Macon.

Het bedrijf heet Chateau Maresque. Het is in feite armoe troef, want de wijn levert net genoeg op om van rond te komen.

Maar Lucas vertelde dat hij het enorm naar zijn zin had en van zijn hobby zijn beroep had weten te maken. Na verschillende wijnen geproefd te hebben, gingen we weer terug naar onze caravan. De week erna zijn we nog een keer bij hem langs geweest.

Toen vroeg hij, of ik op donderdag 1 september zin had, om druiven te komen plukken. Dat leek me wel wat en zo stond ik die dag om vijf voor acht op zijn erf met nog tien andere plukkers. Met een soort snoeschaartje, een grote emmer en goede aanwijzingen van Lucas toog ik aan het werk.

Het is een slag, die je vrij snel te pakken hebt, maar je rug gaat gauw protesteren, omdat je de hele tijd krom staat. Om één uur hadden we het hele veld druifvrij gemaakt, waarbij ook de baas zelf hard meewerkte. De Fransen gingen aan een lange tafel lunchen en Lucas zorgde voor de wijn.

Hij vertelde mij, dat ik het bij een dagdeel moest laten, omdat het anders veel te zwaar werd. Ook zei hij, dat hij me voor het werk niet kon betalen, maar als dank kreeg ik een doos wijn. Daar was ik erg blij mee.

Het was een leuke ervaring om even mee te doen aan de wijnoogst, maar mijn rug heeft twee dagen geprotesteerd!!
Proost!

Jacques Oostdijk, tel. 010 - 5918639

<http://www.devluchtheuvelmaassluis.nl>